

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תור תלגמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

יִהְיֶה לְלוֹקֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְחַסִּידֶיךָ צַדִּיקִים
 עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַגְלָהּ יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת־שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ כִּי לָךְ מִזֶּבֶחַ לְהוֹדוֹת וְלִשְׁמֶךָ נָאֵה
 לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּהוֹת:

קדיש שלם

מגלת רות

וַיְחִי בִימֵי שֹׁפֵט הַשְּׁפָטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ נִילָךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם
 יְהוּדָה לָגוּר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ
 אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ גֵּעֵמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחֲלוֹן וּכְלִיזוֹן אֶפְרַתִּים
 מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי מוֹאָב וַיְהִיו שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ
 גֵּעֵמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם
 הָאֵחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רֹת וַיִּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֵׂר שָׁנִים: וַיָּמָתוּ גַם
 שְׁנֵיהֶם מַחֲלוֹן וּכְלִיזוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ: וַתִּקַּם
 הִיא וּכְלָתֶיהָ וַתִּשָּׁב מִשָּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשֻׁרָה מוֹאָב כִּי פָקַד
 יְהוָה אֶת עַמּוֹ לְחַת לָהֶם לֶחֶם: וַתֵּצֵא מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה
 שָׁמָּה וּשְׁתֵּי בָלוֹתֶיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה:
 וַתֹּאמֶר גֵּעֵמִי לְשֵׁתִי בְלָתֶיהָ לָכֶנָה שִׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה
 יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים וְעַמְדִי: יִתֵּן יְהוָה
 לָכֶם וּמִצְאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשְׁק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן
 וַתִּבְכְּינָה: וַתֹּאמְרָנָה לָהּ כִּי אַתְּ נָשׁוּב לְעַמֶּךָ: וַתֹּאמֶר גֵּעֵמִי
 שִׁבְנָה בְּנָתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמַעֲי וְהִיוּ לָכֶם
 לְאֲנָשִׁים: שִׁבְנָה בְּנָתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהִיזֹת לְאִישׁ כִּי אִמְרַתִּי יֵשׁ
 לִי תִקְוָה גַם הִייתִי תִלְיָלָה לְאִישׁ וְגַם יְלָדִיתִי בָנִים: הֲלֵהֶן תִּשְׁבְּרָנָה
 עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהֶן תַּעֲנֶנָּה לְבָלָתִי הִיזֹת לְאִישׁ אֵל בְּנָתִי כִּי מֵר
 לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יֵצְאָה בִּי יַד יְהוָה: וַתִּשְׁנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּינָה עוֹד
 וַתִּשְׁק עֶרְפָּה לְחֻמוֹתֶיהָ וְרוֹת דָּבְקָה בָּהּ: וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֶּךָ
 אֵל עַמָּה וְאֵל אֱלֹהֶיהָ שׁוֹבִי אַחֲרַי יְבִמְתֶּךָ: וַתֹּאמֶר רֹת אֵל תִּפְגְּעִי

בי לעֲזֹבֶךָ לְשׁוֹב מֵאַחֲרֶיךָ בִּי אֵל אֲשֶׁר תִּלְכִּי אִלֶּךָ וּבְאִשֶׁר תִּלְכִּי
 אֲלֵיךָ עִמָּךְ עַמִּי וְאֶל־הֵיךָ אֱלֹהֵי: בְּאִשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשֵׁם אֲקַבֵּר
 כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכִי יִסַּף בִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וַתֵּרָא
 בִּי מִתְאַמְצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתַּחְדֵּל לְדַבֵּר אֵלַיָּהּ: וַתִּלְכְּנָה
 שְׁתֵּיהֶם עַד בֹּאֲנָה בֵּית דָּחָם וַיְהִי כִּבְאֲנָה בֵּית דָּחָם וַתֹּחֵם כָּל הָעִיר
 עֲלֵיהֶן וַתֹּאמְרָנָה הַזֹּאת נַעֲמִי: וַתֹּאמֶר אֵלַיְהֶן אֵל תִּקְרְאוּנָה לִי נַעֲמִי
 קָרְאֵן לִי מָרָא בִּי חֹמֶר שְׂדֵי לִי מְאֹד: אֲנִי מְלֹאָה הַלְכָתִי וְדִיקָם
 הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרְאוּנָה לִי נַעֲמִי וַיְהוּה עֲנָה בִּי וּשְׂדֵי הִרְעֵ לִי:
 וַתֵּשֶׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹזָאבִּיָּה בְלֶתָהּ עִמָּה הַשְּׂבֵחַ מִשְׂדֵי מוֹזָב וְהָמָּה
 בָּאוּ בֵּית דָּחָם בְּתַחֲלַת קִצִּיר שְׁעָדִים: וַלְנַעֲמִי מִידַע דְּאִישָׁהּ אִישׁ
 גְּבוּר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשִׁמּוֹ בַּעַז: וַתֹּאמֶר רֹוֹת הַמּוֹזָאבִּיָּה
 אֵל נַעֲמִי אֲדָבָה נָא הַשְׂדָּה וְאֶלְקָטָהּ בְּשֹׁבְלִים אַחַר אֲשֶׁר אֲמַצָּא
 חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בָתִּי: וַתֵּלֶךְ וַתִּבֹּא וַתִּלְקַט בְּשָׂדֵה אַחֲרֵי
 הַקִּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרָהּ הַדְּלָקַת הַשְׂדָּה לְבַעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ:
 וְהָיָה בַּעַז בָּא מִבֵּית דָּחָם וַיֹּאמֶר לְקִצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר בַּעַז לְנַעֲרֵי הַנֹּצֵב עַל הַפּוֹצְרִים לְמִי הַנֹּעֲרָה
 הַזֹּאת: וַיַּעַן הַנֹּעֵר הַנֹּצֵב עַל הַפּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נֹעֲרָה מוֹזָאבִּיָּה הִיא
 הַשְּׂבֵחַ עִם נַעֲמִי מִשְׂדֵי מוֹזָב: וַתֹּאמֶר אֶלְקָטָהּ נָא וְאַסְפֹּתִי בַּעֲמָרִים
 אַחֲרֵי הַפּוֹצְרִים וַתִּבּוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאֹז הַבֶּקֶר וְעַד עֵתָה זֶה שְׂבֵחָהּ
 הַבֵּית מְעַט: וַיֹּאמֶר בַּעַז אֵל רֹוֹת הֲלֹא שָׁמַעְתָּ בָתִּי אֵל תִּלְכִּי לְלָקֵט
 בְּשָׂדֵה אַחַר וְגַם לֹא תַעֲבִירִי מִזֶּה וְכִי תִדְבְּקִין עִם נַעֲרָתִי: עֵינֶיךָ
 בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵיהֶן הֲלֹא צִוִּיתִי אֶת הַנֹּעֲרִים
 לְבִלְתִּי נִגְעַךְ וְצִמַּת וְהִדְבַּקְתָּ אֵל הַפְּלִים וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַבּוּן
 הַנֹּעֲרִים: וַתַּפֵּל עַל פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתֹּאמֶר אֱלֹוִי מִדּוֹעַ
 מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ דִּהְפִירֵנִי וְאַנְכִי נִכְרִיהָ: וַיַּעַן בַּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הַגֵּד הַגֵּד
 לִי כֹל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת הַמּוֹתָהּ אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וַתַּעֲזֹבִי אֲבִיךָ
 וְאִמֶּךָ וְאֶרֶץ מוֹלְדֶתְךָ וַתִּלְכִּי אֵל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשָׁם:
 יִשְׁלַם יְהוָה פְּעֻלָּתְךָ וְתִהְיֶה מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו: וַתֹּאמֶר אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי
 נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל לִבִּי שִׁפְחָתְךָ וְאַנְכִי לֹא אֲרִיָּה כְּאַחֲרַי
 שִׁפְחָתֶיךָ: וַיֹּאמֶר לָהּ בַּעַז לֵעֵת הָאֵכֶל גִּשִׁי הֵלֶם וְאִבְלָת מִן הַלֶּחֶם
 וַתִּבְלֹת פִּתֶיךָ בַּחֲמִץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקִּצְרִים וַיִּצְבַּט לָהּ קָלִי וַתִּשְׁבַּע

ותחר: ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים
 תלקט ולא תכלימוה: וגם של תשלו לה מן הצבתים ולקטת ולא
 תגערו בה: ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטת ויהי
 כאיפה שערים. ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטת
 ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה
 איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכרך ברוך ותגד לחמותה
 את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום
 בעז: ותאמר געמי לבלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו
 את החיים ואת המתים ותאמר לה געמי קרוב לנו האיש מגאלנו
 הוא: (חצי הספר) ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם
 הנערים אשר לי תדבקין עד אם בלו את כל הקציר אשר לי:
 ותאמר געמי אל רות בלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא
 יפגעו בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד בלות
 קציר השערים וקציר החטים ומשב את חמותה: ותאמר לה
 געמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ועתה
 הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנח הוא זרה את בלן
 השערים הלילה: ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגורן
 אל תודעי לאיש עד בלתו לאכל ולשתות: ויהי בשבכו וידעת את
 המקום אשר ישכב שם וכאת וגלית מרגלתיו ושכבתיו והוא יגיד
 לך את אשר תעשין: ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: ותרד
 הגרן ותעש ככל אשר צוה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו
 ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתיו ותשכב:
 ויהי בחצי הלילה ויחבר האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו:
 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת בגפך על אמתך כי
 גאל אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי הישבת חסדך האחרון
 מן הראשון לבלתי לכת אחרי הפחורים אם דל ואם עשיר: ועתה
 בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
 אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב
 ממני ליני הלילה ודעה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ
 לגאלך יגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלותיו
 עד הבקר ותקם במרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה
 האשה הגרן: ויאמר חבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחזי

בה וימר שש שעדים וישת עליה ויבא העיר: ותבוא אל חמותה
 ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ותאמר
 שש השעדים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך:
 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר בי לא ישקט האיש
 כי אם בלה הדבר היום: ובעז עלה השער וישב שם והנה חגואל
 עבר אשר דבר בעז: ויאמר סורה שכה פה פלגי אלמני ויסר וישב:
 ויבא עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר
 שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך
 מכרה געמי השכה משדה מואב: ואני אמרתי אגלה אונק לאמר
 קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל חגידיה
 לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל:
 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד געמי ומאת רות המואביה אשת
 המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל
 לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא
 אוכל לגאול: וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה
 לקים כל דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל:
 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף געלו: ויאמר בעז לזקנים וכל
 העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל
 אשר לכליון ומחלון מיד געמי: וגם את רות המואביה אשת
 מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יברת שם
 המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל העם אשר
 בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הכאה אל ביתך כרחל
 וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
 וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
 ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח בעז
 את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן:
 ותאמרנה הנשים אל געמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל
 היום ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את
 שבתך כי בלדתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה
 בנים: ותפח געמי את היגדו ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת:
 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לגעמי ותקראנה שמו
 עוזבד הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את

הַצְרוּן: וְהַצְרוּן הַזֶּה אֶת רֵם וְרֵם הַזֶּה אֶת עַמִּינָדָב: וְעַמִּינָדָב
הַזֶּה אֶת נְחֻשׁוֹן וְנְחֻשׁוֹן הַזֶּה אֶת שְׁלֵמָה: וְשְׁלֵמָה הַזֶּה אֶת
בְּעֻזָּה וְבְעֻזָּה הַזֶּה אֶת עֹבֵד: וְעֹבֵד הַזֶּה אֶת יִשׁוּי וְיִשׁוּי הַזֶּה
אֶת דָּוִד:

קריש יתום

אֵין כְּמוֹהָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיהָ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת
כָּל עֲלָמִים וּמַמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ " י
יִמְלֹךְ לְעֵלְמָם וְעַד: " עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן " יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אֵב הַרְחֵמִים הַיְטִיבָהּ בְּרִצּוֹנָהּ אֶת צִיּוֹן הַתְּבַנָּה חֲזוֹמֹת
יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בָהּ לָבַד בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רֵם וְנִשְׂאָ אֲדוֹן
עֲזָלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה " וַיַּפְצוּ אֵיבֵיהֶם וַיִּנְסוּ
מִשְׁנֵאֵיהֶם מִפְּנֵיהֶם: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדַבֵּר " מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת.
נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂאָ עֵז וּפִשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְחָה: ג"פ

רְבוֹן הָעֲזָלָמִים מִלֵּא מִשְׁאֵלֹת לְבִי
לְטוֹבָה וְהִפֵּק רִצּוֹנִי וְתֵן שְׂאֵלָתִי לִי עֲבָדְךָ
(פב"פ) אֲמַתָּה וְזִכְנִי (וְאֵת אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבְנוֹתִי) לְעֵשׂוֹת רִצּוֹנָהּ בְּלִבְבִי שָׁלוֹם.
וּמִלְטָנִי מִיֵּצֵר הָרָע. וְתֵן חֶלְקִנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
וְזִכְנֵנוּ כִּיֵּדִי שֶׁתְּשִׁירָה שְׂכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפֵעַ
עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וַיִּתְקַים בָּנוּ מִקְרָא
שְׂכָתוֹב וְנִחָה עָלֵינוּ רוּחַ " י. רוּחַ חֲכָמָה